

Egységes követeléseink az önkormányzati köztisztviselői, kormánytisztviselői, szociális, kulturális és védőnői területekre:

- **A 2022-es évre visszamenőleg, az éves inflációt legalább részben ellentételező juttatás 13. havi juttatás formájában.**
- **A 2022. januári bérszinthez képest (minimálbér/bérminimum + ágazati pótlékok) 25%-os emelkedést biztosítson a Kormány az ágazatban dolgozóknak 2023. január 1-től!**
- **A dolgozói munkába járás költségeihez hozzájárulásként emeljék meg az egy kilométerre eső költségtérítés mértékét!**
- **Diplomás bárminimum bevezetése a közszférába!**
- **A sztrájk törvény helyreállítása!**

S Z T R Á J K K Ö V E T E L É S E K **a k o r m á n y z a t i i g a z g a t á s b a n** **d o l g o z ó k v o n a t k o z á s á b a n**

I.

Új, időtálló illetményrendszer bevezetése, amely ismét vonzóvá teszi a szektort a munkát keresők számára

2016-ban az állami tisztviselőkről szóló 2016. évi LII. törvény a fővárosi és megyei kormányhivatalok, illetve a járási hivatalok dolgozói számára teljesen új bérezési rendszert vezetett be, amelyet tovább vitt a jelenleg is hatályos, kormányzati igazgatásról szóló 2018. CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.). Az újonnan, előzmény nélkül bevezetett rendszer teljesen eltörölte az előmenetelt, illetve a végzettség szerinti megkülönböztetést. Ez az intézkedés egyik napról a másikra elvette a kormánytisztviselőktől a karrier lehetőségét, másrészt a minél magasabb szintű képzettség, végzettség megszerzésére való törekvést törte meg. Mintha nem lennének a kormányzati igazgatásban továbbra is olyan munkakörök, amelyeket csak megfelelő felsőfokú végzettséggel lehet betölteni, gondoljunk csak például az orvosszakértőkre (orvosi végzettség), az építésügyi hatósági ügyintézőkre (mérnöki végzettség) vagy a perképviselekre (jogi végzettség). Előbbi kettő hiányszakmának számít a fővárosi és megyei kormányhivatalok 2011. évi megalakulása óta.

A Kormány, mint ezeknek az embereknek a munkáltatója ezzel végképp kifejezésre juttatta azon álláspontját, hogy csupán betanított munkásként tekint rájuk, akiknek a munkáját bárki elláthatja, bárki bárkivel pótolható. Csak egy számít: mindenki leszegett fejjel végezze a feladatát. Jól jellemzi a helyzetet, hogy a Nemzeti Közfoglalkoztatottak Szakszervezete végzett

pályakezdők egyáltalán nem a területi közigazgatásban képzelik el a munkahelyüket, pedig ez az intézmény azt hivatott szolgálni, hogy megfelelően kvalifikált utánpótlással lássa el a szektort. Azonban nem csak ők, hanem úgy általában a felsőfokú végzettséggel rendelkezők is mostanra már teljesen elkerülik ezt a szektort, inkább a kormányzati igazgatás legfelsőbb szintjén próbálkoznak, ha egyáltalán a közigazgatásban szeretnének tisztességesen megélni. Jól festi le a képet az is, hogy a Kit. alapján már nem is munkakörökben dolgoznak a munkatársak, hanem álláshelyeken, ahol álláshelyen ellátandó feladataik vannak, mintha egy gyár szerelősorán dolgoznának, amely szerelősoron időről időre cserélgethetik a pozíciójukat, a beleegyezésük nélkül.

Az is jól példázza a kormányzati főhivatalokban, központi hivatalokban, illetve a kormányhivatalokban dolgozó kormánytisztviselők jelenlegi helyzetét, hogy a rájuk irányadó első illetményesáv 200 000 Ft-tól 350 000 Ft-ig, a második illetményesáv 300 000 Ft-tól 500 000 Ft-ig terjed. A kormánytisztviselők túlnyomó része e két sávba van besorolva és a Kit. a sávok alsó határának kifizetését garantálja csak, tehát az első illetményesávba tartozóknak bruttó 200 000 Ft-ot, a második illetményesávba soroltaknak bruttó 300 000 Ft-ot. Fontos itt megjegyezni, hogy ma Magyarországon bruttó 296 400 Ft a garantált bérminimum összege...

A kormányzati igazgatásban érintett szakszervezetek kezdettől fogva ellenezték ezt az új rendszert, a korábbi bérezési szisztéma fenntartását szorgalmazták, annak időszerűvé tétele mellett, hiszen ne felejtjük, a korábbi rendszerben 2008-tól kezdődően mind a mai napig 38.650 Ft az illetményalap, ez a kiindulási pontja manapság is az önkormányzati köztisztviselők illetményének, akikre ma is a korábbi illetményezési forma vonatkozik.

A szakszervezetek előre jelezték, hogy ezek a 2019-ben hatályba lépett illetményesávok a garantált bérminimum évről évre történő emelkedésének köszönhetően két-három éven belül érvényüket veszítik. Most 2023-at írunk és jól látható, kiknek volt igaza.

A kormányzati igazgatásban érintett szakszervezetek ismét javaslatot tesznek egy teljesen másfajta, korszerű díjazás bevezetésére, amely sokkal jobban elismeri a kormánytisztviselőben az embert, aki szeretne tisztességesen megélni, családját fenntartani. Ehhez példa is van hazánkban, hiszen ne felejtjük el, hogy az országgyűlési képviselők olyan juttatási rendszert vezettek be magukra nézve, amely évről évre ellenáll a pénzromlásnak, és szinkronban van a munkavállalók bérszintjének változásával. Ezt vezették be az Országgyűlésben dolgozó köztisztviselők számára is, számukra továbbra is van előmeneteli lehetőség, illetve a munkakör ellátásához szükséges felsőfokú végzettséget is elismerik magasabb bérezés formájában, mint ahogyan tették azt korábban a kormánytisztviselők esetében is, de ők valamiért erre méltatlanná váltak.

Ezek a szakszervezetek éppen ezért az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ogytv.) mintájára dolgozták ki a javaslatukat. Tehát nem egy merőben új, a közigazgatásban idegen juttatási rendszerről lenne szó, hanem egy meglévő átvételéről.

Az Ogytv. 124/G. §-a értelmében a tárgyév március 1-jétől a következő év február végéig terjedő időszakra megállapított illetményalap a Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző évre vonatkozó nemzetgazdasági havi átlagos bruttó kereset összegével megegyező összeg (a továbbiakban e fejezet alkalmazásában: illetményalap). A tárgyévre megállapított illetményalap nem lehet kevesebb, mint a tárgyévet megelőző évre megállapított illetményalap összege.

A Központi Statisztikai Hivatalnak a Hivatalos Értesítő 2022. évi 9. számában megjelent, a különböző ellátások alapjául szolgáló főbb statisztikai adatokról szóló közleménye szerint 2021. évben a havi bruttó átlagkereset 438.800 Ft volt, az imént idézett jogszabályi rendelkezés értelmében 2023. február 28-ig ez lenne az illetményalap. Az ezt követően alkalmazandó összeget majd csak ezt követően fogja közzétenni a KSH.

A kormánytisztviselőt a betöltött munkaköréhez szükséges iskolai végzettsége és a közszolgálati jogviszonyban töltött ideje alapján a lenti táblázatban meghatározott besorolási osztály megfelelő besorolási fokozatába kellene sorolni.

A felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező kormánytisztviselőt – amennyiben felsőfokú iskolai végzettsége a betöltött munkaköréhez szükséges – az I. osztályba, az érettségi végzettséggel rendelkező kormánytisztviselőt, valamint azt a felsőfokú végzettséggel rendelkező kormánytisztviselőt, akinek a felsőfokú végzettsége a munkaköre betöltéséhez nem szükséges, a II. osztályba kell besorolni (a továbbiakban az I. és II. osztály együtt: besorolási osztály). A besorolási osztály besorolási fokozatokból áll.

A felsőfokú iskolai végzettséggel rendelkező pályakezdő kormánytisztviselőt – amennyiben felsőfokú iskolai végzettsége a betöltött munkaköréhez szükséges – az I. besorolási osztály fogalmazó, az érettségi végzettséggel rendelkező pályakezdő kormánytisztviselőt, valamint azt a felsőfokú végzettséggel rendelkező pályakezdő kormánytisztviselőt, akinek a felsőfokú végzettsége a munkaköre betöltéséhez nem szükséges, a II. besorolási osztály gyakornok besorolási fokozatba kell sorolni.

Az Ogytv. illetménytáblájának besorolási fokozatai 16 év közszolgálati jogviszonyban töltött idő után 9 évenként garantál csak előmenetelt és az utolsó besorolási fokozat 36 év közszolgálati jogviszonyban töltött időt követel meg, holott a 65 éves nyugdíjkorhatárra tekintettel akár 47 évet is közszolgálatban tölthet a kormánytisztviselő, ezért javaslatunk az Ogytv. táblázatánál több besorolási fokozatot tartalmaz.

Vezetői munkakörrel rendelkezők			
A vezetői szint megnevezése		szorzószám	Illetmény összege 2023. 02. 28-ig
főosztályvezető		3,7	1 623 560 Ft
főosztályvezető-helyettes		3,3	1 448 040 Ft
osztályvezető		3,0	1 316 400 Ft
I. Besorolási osztály (felsőfokú iskolai végzettségűek)			
Besorolási fokozat	közszolgálati jogviszonyban töltött idő (év)	szorzószám	Illetmény összege 2023. 02. 28-ig
Fogalmazó	0–3	1,4	614 320 Ft
Tanácsos I.	3–6	1,5	658 200 Ft
Tanácsos II.	6–11	1,7	745 960 Ft
Vezető-tanácsos I.	11–17	1,9	833 720 Ft
Vezető-tanácsos II.	17–24	2,2	965 360 Ft
Főtanácsos I.	24–31	2,4	1 053 120 Ft

Főtanácsos II.	31-38	2,6	1 140 880 Ft
Vezető-főtanácsos	38-	2,8	1 228 640 Ft
II. Besorolási osztály (érettségi végzettségűek)			
Besorolási fokozat	közszolgálati jogviszonyban töltött idő (év)	szorzószám	Illetmény összege 2023. 02. 28-ig
Gyakornok	0–3	0,8	351 040 Ft
Előadó I.	3–6	0,9	394 920 Ft
Előadó II.	6–11	1,0	438 800 Ft
Főelőadó I.	11–16	1,1	482 680 Ft
Főelőadó II.	16–22	1,3	570 440 Ft
Főmunkatárs I.	22–28	1,5	658 200 Ft
Főmunkatárs II.	28-34	1,7	745 960 Ft
Vezető-főmunkatárs I.	34-40	1,9	833 720 Ft
Vezető-főmunkatárs II.	40-	2,1	921 480 Ft

Jól látható, hogy a javaslat az érettségi végzettségűek számára 351 040 Ft kezdőfizetést ígér, a felsőfokú iskolai végzettségűeknek 614 320 Ft-ot. Ahogy fentebb leírtuk, jelenleg 296 400 Ft a garantált bérminimum, így mindkét végzettség esetén megfelelően felette van ennek a kezdőfizetés. A végzettség szerinti két bértábla illetményei közötti különbség ösztönözheti az érettségi végzettségűeket arra, hogy minél hamarabb megszerezzék a munkakörük ellátásához szükséges felsőfokú iskolai végzettséget. Ebből a munkahelyük is profitál, hiszen egyre több magasan kvalifikált munkaerőre tehet szert, így érdemes lesz a munkahelynek támogatnia ezeknek a végzettségeknek a megszerzését.

II.

A béren kívüli juttatások keretösszegének felülvizsgálata

A béren kívüli juttatások rendszere, közismertebb nevén a cafetéria jelenlegi formában 2010-ben történt bevezetése óta a területi közigazgatásban az éves keretösszeg jellemzően bruttó 200 000 Ft. A COVID-19 járvány idején volt ettől eltérés, de várhatóan ez most visszarendeződik.

A cafeteriatrend.hu idei reprezentatív kutatása szerint a felmérésükre válaszoló munkáltatóknál 2022-ben az átlagos keretösszeg 366 313 Ft volt, ez az idei évre 405 627 Ft-ra emelkedett.

Ennek tükrében a területi közigazgatásban jellemző éves cafetéria keretösszeg finoman szólva sem nevezhető versenyképesnek.

Mindezekre tekintettel követeljük 2023. évtől ennek a keretösszegnek bruttó 400 000 Ft-ban történő meghatározását.

III.

Állítsa vissza a Kormány a kormánytisztviselők korábbi fizetett szabadnapjainak számát, biztosítva ezzel a megfelelő regenerációjukat!

A Kormány a Kit. 2019. évi hatálybalépésekor jelentős mértékben lecsökkentette a kormánytisztviselők fizetett szabadságának mértékét.

Fentebb bemutattuk, hogy a bérezési rendszer semmiféle előmenetelt nem biztosít munkatársaink életkorának előrehaladtával, ugyanez a helyzet a fizetett szabadság tekintetében.

Az első fizetési fokozatban 23 nap, a második fizetési fokozatban 25 nap szabadságot biztosítanak, ebben semmiféle emelkedésre nem adnak lehetőséget az évek múlásával sem. Viszonyításképpen a korábbi szabályozás 25 napot a pályakezdő kormánytisztviselőknek adott, 25 év közszolgálatban eltöltött idő után ez 35-36 nap volt iskolai végzettségtől függően.

Jelenleg a munka törvénykönyve több szabadságot biztosít a versenyszférában dolgozók számára, teljesen érthetetlen ez a negatív megkülönböztetés, egyben egészségre ártalmas is.

Mindenki előtt ismert, hogy az emberi szervezetnek az öregedéssel egyre több időre van szüksége a teljes regenerációhoz, a Kormány ezt a tudományosan sokszorosan bizonyított ténytet teljesen figyelmen kívül hagyja.

Még csak alig négy éve lépett hatályba ez az intézkedés, de a munkatársainkon egyre nagyobb számban mutatkoznak a kiegész jelei.

Erre tekintettel követeljük a korábbi szabályozás visszaállítását, de legalább a munka törvénykönyvével megegyező mértékű szabadságolás biztosítását.

IV.

Legyen a Közigazgatás napja ismét munkaszüneti nap!

[1992.](#) július 1-jén lépett hatályba a [köztisztviselők](#) jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény, ennek emlékére négy évvel később, 1996-ban a [Magyar Köztisztviselők és Közalkalmazottak Szakszervezete](#) kezdeményezte, hogy Magyarország területén július 1-jén ünnepnapot tartsanak. Az ünnepet 1997-ben tartották meg első alkalommal, ekkor még a köztisztviselők napja név alatt. 2001-ben [munkaszüneti nappá](#) nyilvánították. 2011-ben az [Országgyűlés](#) úgy határozott, hogy július 1-je a [kormánytisztviselők](#) napja is legyen, így ekkortól kezdve az ünnep neve a köztisztviselők és kormánytisztviselők napja lett. 2016-ig munkaszüneti nap volt a kormánytisztviselők, az ügykezelők és a közhivatalokban dolgozó fizikai alkalmazottak számára.

A Kormány észszerű magyarázat nélkül a kormányzati igazgatásban dolgozók esetében 2017-ben megszüntette e nap munkaszüneti napként való megjelölését.

A közszférában továbbra is létezik Nemzetközi Vámnapi, az Ügyészség Napja, a Bíróságok Napja, a Szociális Munka Napja és a Semmelweis Nap, ezért is érthetetlen, hogy a

kormánytisztviselők miért nem érdemlik meg, hogy a szakmájuk napja munkaszüneti nap legyen. A kormányzati, egyben munkáltatói megbecsültségük megszűnését tükrözi ez az intézkedés.

Mindezekre tekintettel követeljük, hogy július 1. legyen újra munkaszüneti nap a kormánytisztviselők számára is, ezentúl *A Közigazgatás Napja* néven.

V.

Ne korlátozza a Kormány a szakszervezeti tagdíjak levonását a tagoktól!

2012-től a kormánytisztviselőkre vonatkozó jogi szabályozás szerint a munkavállalói érdekképviseleti tagdíjfizetés önkéntességéről szóló 1991. évi XXIX. törvénytől eltérően a kormányzati igazgatási szerv a kormánytisztviselők illetményéből a szakszervezeti tagdíjat a kormányzati igazgatási szerv és a kormánytisztviselő erre vonatkozó megállapodása esetén vonja le.

Teljesen érthetetlen, hogy a Kormány részéről miért született egy olyan jogi rendelkezés, amely a nemzetgazdaság egészére irányadó jogszabálytól eltérően korlátozza a szakszervezeti tagdíjak kormánytisztviselőktől való levonását. A Kormány semmilyen magyarázatot nem tudott adni erre, így véleményünk szerint ez az intézkedés egyértelműen a kormányzati igazgatásban jelen lévő szakszervezetek ellen irányult.

Követeljük ennek a szabályozásnak a hatályon kívül helyezését, a nemzetgazdaság más területein érvényes, a munkavállalói érdekképviseleti tagdíjfizetés önkéntességéről szóló 1991. évi XXIX. törvény ismételt alkalmazását a kormányzati igazgatásban.

VI.

Jöjjön létre a Nemzeti Munkaügyi Kerekasztal!

Jelenleg Magyarországon nincs olyan munkavállalói érdekegyeztető fórum, amely a nemzetgazdaság egészére kiterjedően a munkajogi szabályok, beleértve a sztrájk törvény összehangolt egyeztetését tenné lehetővé.

Elfogadva a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszerződési Dolgozók Szakszervezetének javaslatát, közösen követeljük egy ilyen érdekegyeztető fórum létrehozását Nemzeti Munkaügyi Kerekasztal néven.

VII.

Ne csak az inflációhoz igazodjon a nyugdíjmelés, illetve a közigazgatásban is lehessen a nyugdíj folyósítása mellett keresőtevékenységet folytatni!

- 1) Ne csak az inflációhoz igazodjon a nyugdíjmelés! Módosuljanak a nyugdíjmelés szabályai annak érdekében, hogy megálljon a nyugdíjak leszakadása a bérektől és az

évekkel ezelőtt megállapított nyugdíjak leszakadása az újonnan megállapított nyugdíjaktól! Ez hátrányosan érinti a közsféra nyugdíjasait is!
Ennek érdekében:

- a) készüljön program a vegyes indexálás visszaállítására;
 - b) készüljön javaslat a korábban megállapított nyugdíjak viszonylagos értékvesztése okozta különbségek megszüntetésére;
 - c) tárgyaljon erről a valós tagsággal rendelkező nyugdíjas szervezetekkel!
- 2) A Kormány az 1700/2012. (XII. 29.) Kormányhatározattal a közsférában alkalmazandó nyugdíjpolitikai elveket határozott meg. Ezek értelmében annak a közszolgának, aki betöltötte a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatárt és az öregségi teljes nyugdíjhoz szükséges szolgálati időt megszerezte, meg kell szüntetni a jogviszonyát, és az álláshelyüket nem lehet betölteni.

Az intézkedést a Kormány azzal indokolta, hogy így a közsférában nagyobb eséllyel tudnak a fiatalok elhelyezkedni. Valójában burkolt létszámleépítést is jelent.
Az intézkedés egyáltalán nem váltotta be a hozzá fűzött kormányzati reményeket. Ahogy fentebb leírtuk, a fiatalok a megalázó mértékű bérezés miatt nem kívánnak a kormányzati igazgatásban elhelyezkedni.

Az intézkedés indokolatlanságát az is jelzi, hogy idő közben felmentést adtak alóla a COVID-19 járványra hivatkozással az egészségügyi dolgozóknak, majd a szomszédunkban kirobbant háborúra hivatkozással a szociális, gyermekvédelmi vagy gyermekjóléti szolgáltatóknál, intézményben, hálózatnál, illetve köznevelési vagy szakképző intézményben fennálló jogviszonyban állóknak.

A közsféra egészére jellemző a folyamatos létszámhiány, így nincs létjogosultsága ezeknek a nyugdíjpolitikai elveknek, így követeljük a róla szóló kormányhatározat hatályon kívül helyezését.

Össességében elmondható, hogy követeléseink némelyike drasztikusnak tűnik, de mi csupán azt szeretnénk elérni, hogy munkáltatónk, a Kormány tisztelje munkatársainkban az embert, biztosítsa a tisztességes megélhetésüket, méltányosan ösztönözze őket a feladataik minél hatékonyabb ellátására, a folyamatos önképzésükre.

Budapest, 2023. január 19.

Készítette:

dr. Taskovics István
Elnök
TBDSZ